

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 23.2.2005
KOM(2005) 56 končno

2005/0006 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic ter spremembi
Schengenske konvencije in Skupnih konzularnih navodil**

(predložena s strani Komisije)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. UVOD

Sporočilo Komisije *K integriranemu sistemu upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije* (COM (2002)233, 7.5.2002) je vključilo razvoj pravnega reda glede „obmejnega prometa“, tj. rednega in pogostega prehajanja meje s strani oseb, ki prebivajo na obmejnem območju sosednje države, poleg vprašanj, ki jih je bilo treba obravnavati v kratkem roku zaradi dopolnitve in razjasnitve pravnega okvira Skupnosti glede zunanjih meja. Trenutno ni nobenih posebnih določb Skupnosti, ki bi urejale vprašanje obmejnega prometa¹.

Načrt upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije, ki ga je potrdil Svet PNZ dne 13. junija 2002 in nato odobril Evropski svet v Sevilli 21. in 22. junija, je potrdil potrebo, da se sprejmejo pravila za obmejni promet, „zlasti glede na širitev“.

Nadalje je Sporočilo Komisije o „širši Evropi“ (COM(2003)104 konč., 11.3.2003) jasno poudarilo, da EU in njene sosede delijo interes za zagotavljanje, da nove zunanje meje ne ovirajo trgovine, socialne in kulturne izmenjave ali regionalnega sodelovanja.

Da bi odgovorila na zahtevo Sveta, je Komisija podala dva predloga uredb Sveta že avgusta 2003². Predloga sta bila zasnovana na podlagi člena 62(2) Pogodbe ES („ukrepi glede prehajanja zunanjih meja držav članic“) in sta zajela „standarde in postopke, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole“ (člen 62(2)(a)) ter „postopke in pogoje, v skladu s katerimi države članice izdajajo vizume“ (člen 62(2)(b)(ii)), vključno s „predpisi o enotnih vizumih“ (člen 62(2)(b)(iv)).

Na začetku je Komisija menila, da bo lahko predloga sprejela pred 1. majem 2004; vendar so bile razprave o teh predlogih v Svetu zelo težke in napredek zato zelo omejen.

Od 1. maja 2004 sprejmeta ukrepe na podlagi člena 62(2)(b)(ii) in člena 62(2)(b)(iv) Evropski parlament in Svet v skladu s postopkom soodločanja (člen 67(4)). Ukrepe na podlagi člena 62(2)(a) pa še vedno sprejme Svet soglasno po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

Ker sta postopka nezdržljiva, v skladu z uveljavljeno sodno prakso Sodišča³ ni bilo več mogoče imeti v enem predlogu določb o pregledih na zunanjih mejah in določb v zvezi z uvedbo posebnega vizuma, ki se izda obmejnemu prebivalcem za namene obmejnega prometa.

---

¹ Nekaterne države članice so s svojimi sosedami sklenile dvostranske sporazume o obmejnem prometu. Za pregled teh sporazumov glej delovno gradivo Komisije *Razvoj pravnega reda glede obmejnega prometa*, SEC(2002)947 z dne 9.9.2002.

² COM(2003)502 - 2003/0193 (CNS) o uvedbi režima obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic in COM(2003)502 - 2003/0194 (CNS) o uvedbi režima obmejnega prometa na začasnih zunanjih kopenskih mejah med državami članicami.

³ Glej na primer sodbo Sodišča z dne 11. junija 1991 v zadevi C – 300/89 (Komisija proti Svetu).

To je razlog za odločitev o oblikovanju dveh novih predlogov, to sta:

- 1) prvi predlog uredbe Sveta na podlagi člena 62(2)(a) (postopek posvetovanja), ki določa splošna pravila za obmejni promet, z izjemo določb o uvedbi posebnega vizuma;
- 2) drugi predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta na podlagi točk ii) in iv) člena 62(2)(b) (postopek soodločanja) o uvedbi posebnega „L“ vizuma za obmejni promet.

S sprejetjem novih predlogov bi Komisija hkrati umaknila predloga, sprejeta 14. 8. 2003.

Sprejetje teh novih predlogov v kolegiju je bil načrtovan za december 2004.

Vendar pa je zaradi sprejetja „Haaškega programa“ na Evropskem svetu z dne 4.–5. novembra 2004 Svet sprejel odločitev o razširitvi postopka soodločanja na določena področja, ki jih zajema naslov IV Pogodbe ES, vključno z ukrepi, povezanimi z zunanjimi mejami⁴.

Posledično bodo od 1. 1. 2005 zunanje meje in vidiki, povezani z vizumi, ki so trenutno zajeti v dveh predlogih o obmejnem prometu, predmet postopka soodločanja.

To pomeni, da za obmejni promet ni več treba imeti dveh ločenih predlogov (enega o vidikih, povezanih z mejami, in drugega o posebnem „L“ vizumu) in da lahko oba predloga združimo v enega.

Ta novi, „združeni“ predlog, bo nadomestil predloga iz leta 2003, ki jih bo Komisija umaknila istočasno s sprejetjem tega predloga.

2. VSEBINA PREDLOGA

Namen predlagane uredbe je določiti skupna pravila o merilih in pogojih za vzpostavitev režima obmejnega prometa na „zunanjih kopenskih mejah“ držav članic, tj. skupne kopenske meje med:

- a) državo članico in sosednjo tretjo državo (npr. med Poljsko in Ukrajino ali Slovenijo in Hrvaško);
- b) državo članico, ki polno izvaja schengenski pravni red, in državo članico, ki je dolžna izvajati ta pravni red v celoti, za katero pa Sklep Sveta o pooblastilu za polno izvajanje navedenega pravnega reda ni začel veljati (npr. meja med Avstrijo in Madžarsko);

---

⁴ Sklep Sveta 2004/927/ES z dne 22. decembra 2004 o uporabi postopka iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določena področja iz naslova IV tretjega dela te pogodbe (UL L 396, 21.12.2004, str. 45).

- c) med dvema državama članicama, ki sta dolžni polno izvajati schengenski pravni red, za kateri pa Sklep Sveta o pooblastilu za polno izvajanje pravnega reda ni začel veljati (npr. meja med Češko in Poljsko).

Točki b) in c) sta posledica tako imenovanega „dvofaznega postopka izvajanja aktov“ schengenskega pravnega reda, pri čemer nove države članice uporabljajo samo del schengenskega pravnega reda od njihovega pristopa (glej tudi točko 5.2 spodaj). To vključuje določbe o kontrolah na zunanjih mejah (ki se morajo uporabljati na vseh mejah), vendar logično ne vključuje določb v zvezi z odpravo kontrol oseb na notranjih mejah. Zato predlagana uredba zajema tudi uvedbo režima obmejnega prometa, da se olajša prehod „začasnih zunanjih kopenskih meja“ med državami članicami.

Vendar je treba vedeti, da področje glede oseb osnutka uredbe zajema le državljane tretjih držav (z nekaterimi izjemami – glej spodaj), ki najmanj eno leto zakonito prebivajo na obmejnem območju sosednje države („obmejni prebivalci“, kot so opredeljeni v členu 3(e)). Državljan EU, kot tudi državljani tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja (kot so opredeljeni v členu 3(d)), so bili izrecno izvzeti iz področja uporabe, saj v skladu s pravom Skupnosti že uživajo posebne pravice v zvezi s prostim gibanjem, ki splošno gledano segajo preko predvidenih pravic v tem predlogu (na primer glede roka za prebivanje ali pogoji za vstop). Pravila Skupnosti o obmejnem prometu očitno ne morejo vplivati na te pravice.

Vendar pa se tam, kjer olajšanje prehoda meje, ki je z režimom obmejnega prometa podeljeno obmejnemu prebivalcu, sega preko pravice do prostega gibanja (na primer z možnostjo prehoda meje na posebnih mejnih prehodih, pridržanih za obmejne prebivalce, kjer je kontrola manj sistematična, ali izven dovoljenih mejnih prehodov in določenega časa), takšno olajšanje samodejno razširi na državljane Unije in tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja in prebivajo na obmejnem območju (člen 17(2)).

Poleg praktičnih načinov olajšanja prehoda meje, določenih v členu 17, osnutek uredbe opredeljuje posebne pogoje in listine, ki se zahtevajo za prehod meje v okviru obmejnega prometa (člena 4 in 5).

Nadalje, kar zadeva obmejne prebivalce, ki potrebujejo vizum, se uvede poseben vizum („L“, iz „lokalni“). „L“ vizum bi bil vizum za večkratne vstopne, ki bi ga izdali za najmanj eno in največ pet let in bi imetniku dal pravico, da ostane na obmejnem območju države članice izdajateljice največ sedem zaporednih dni in v vsakem primeru brez preseganja treh mesecev v obdobju pol leta.

Postopki in merila, ki jih je treba upoštevati pri izdaji takšnih vizumov, bi bili za države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, v skladu z določbami iz Skupnih konzularnih navodil (CCI)⁵. Države članice, ki ne izvajajo polno schengenskega pravnega reda, bi – dokler jim Svet ne dovoli, da polno uporabljajo takšen pravni red – uporabljale nacionalno zakonodajo, ki pa mora biti vseeno v skladu s pravili, določenimi v tej uredbi.

---

⁵ UL C 313, 16.12.2002, str. 1.

Medtem ko ta uredba določa režim Skupnosti o obmejnem prometu in tako Skupnosti podeljuje zunanjo pristojnost v tej zadevi, se je ocenilo kot primerno – ob upoštevanju posebne narave režima obmejnega prometa, katerega ustanovitev je v veliki meri odvisna od lokalnih geografskih, socialnih, ekonomskih in drugih vidikov – da se državam članicam delegira dejansko izvajanje tega režima z dvostranskimi sporazumi. Ta uredba tako pooblašča države članice, da si z dvostranskimi pogajaji s svojimi sosedi, če je to primerno, oblikujejo posebne režime, ki se uporabljajo za obmejni promet na njihovih skupnih kopenskih mejah, pod pogojem, da so takšni režimi v skladu z določbami iz te uredbe in na njih ne vplivajo (glej člen 14).

Možnost nameravanega oblikovanja režima obmejnega prometa s sosednjimi tretjimi državami zbuja potrebo, da se zagotovi, da te tretje države – vsaj – enakovredno obravnavajo državljane EU in državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo na obmejnem območju države članice, ki želijo prečkati mejo sosednje tretje države in ostati na njenem mejnem območju v okviru obmejnega prometa (glej člen 15).

Države članice lahko prav tako ohranijo ali sklenejo sporazume o obmejnem prometu med seboj, pod pogojem, da so v skladu s to uredbo (člen 16). Očitno je, da bodo razlogi za obstoj teh sporazumov prenehali, ko bodo opravljene kontrole na „začasnih zunanjih mejah“.

3. IZBIRA PRAVNE PODLAGE

Ob upoštevanju njene vsebine ta uredba temelji na členu 62(2)(a) (predpisi o „standardih in postopkih, po katerih se morajo ravnati države članice pri izvajanju osebne kontrole na [zunanjih] mejah“) in točkah (ii) in (iv) člena 62(2)(b), ki govori o predpisih o „postopkih in pogojih, v skladu s katerimi države članice izdajajo vizume“, in o „enotnem vizumu“.

Po začetku veljavnosti Sklepa Sveta 2004/927/ES o uporabi postopka iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določena področja iz naslova IV tretjega dela te pogodbe, dne 1. januarja 2005, bo ta predlog predmet postopka soodločanja.

4. SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

Obstoječe določbe Skupnosti glede prehajanja zunanjih meja držav članic, kakor tudi določbe o pravilih za izdajanje enotnih vizumov, so del schengenskega pravnega reda, vključenega v Evropsko unijo. Ta pravni red pa je treba razviti in dopolniti. Razvoj obstoječega pravnega reda glede zunanjih meja je mogoče zaradi obsega in učinkov ukrepov doseči samo s sprejetjem ukrepov na ravni Skupnosti. Kar zadeva predpise o enotnem vizumu, vključno s postopki in pogoji za izdajanje takšnega vizuma, ima Skupnost izključno pristojnost.

Vendar pa je mogoče režim obmejnega prometa glede na njegovo naravo uveljaviti v praksi le na pobudo zadevnih držav članic, ki se jim zato dovoli skleniti dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami, kolikor jim to ustreza, zaradi uvedbe režima obmejnega prometa ob očitnem spoštovanju in skladnostjo s pogoji in merili, ki jih določa pravo Skupnosti.

Člen 5 Pogodbe ES določa, da „ukrepi Skupnosti ne smejo prekoračiti tega, kar je potrebno za doseganje ciljev te pogodbe“. Način ukrepanja Skupnosti mora omogočiti, da predlog doseže svoj cilj in se izvrši, kolikor je mogoče učinkovito.

V tem duhu je pravni instrument za uvedbo splošnih pravil za obmejni promet uredba, naslovljena na države članice, ki določa pravila, po katerih ravnajo države članice, ko uvajajo režim obmejnega prometa s sosednjimi državami. Ker predlagana pobuda razvija schengenski pravni red, je bila izbrana v obliki uredbe, da bi bila zagotovljena usklajena uporaba v vseh državah članicah, ki izvajajo schengenski pravni red.

5. UPORABA PREDLOGA V RAZLIČNIH DRŽAVAH ČLANICAH IN TRETJIH DRŽAVAH, UDELEŽENIH PRI RAZVOJU SCHENGenskega PRAVNEGA REDA

5.1 Posledice v zvezi z različnimi protokoli, priloženimi pogodbam

Pravna podlaga za predloge v zvezi z ukrepi glede prehajanja zunanjih meja držav članic in predpisi o enotnem vizumu sodijo pod naslov IV Pogodbe ES in tako vsebuje spremenljive situacije, določene s protokoli o stališčih Združenega kraljestva, Irske in Danske. Sedanji predlog temelji na schengenskem pravnem redu. V tej zvezi je treba upoštevati tudi položaj Norveške, Islandije in Švice, držav, udeleženih pri razvoju pravnega reda. Zato je treba upoštevati naslednje posledice v zvezi z različnimi protokoli:

Združeno kraljestvo in Irska

V skladu s členoma 4 in 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije lahko „Irska in Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, ki ju schengenski pravni red ne zavezuje, kadarkoli zaprosita, da se nekatere ali vse določbe tega pravnega reda uporabljajo tudi zanju“.

Ta predlog predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerega Združeno kraljestvo in Irska ne sodelujeta v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske ter Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda. Združeno kraljestvo in Irska zato ne sodelujeta pri sprejetju predloga in zanju ni zavezujoč ter se ne uporablja.

Danska

Skladno s Protokolom o stališču Danske, priloženim Amsterdamski pogodbi, Danska ne sodeluje pri sprejetju ukrepov Sveta iz naslova IV Pogodbe ES, razen „ukrepov, ki določajo tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, ali za ukrepe glede enotne oblike vizumov“ (prejšnji člen 100c Pogodbe ES).

Ker pomeni ta predlog razvoj schengenskega pravnega reda in v skladu s členom 5 Protokola „se Danska v 6 mesecih po tem, ko je Svet sprejel sklep glede predloga ali pobude za nadgraditev schengenskega pravnega reda v skladu z določbami naslova

IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, odloči, ali bo ta sklep prenesla v svoje notranje pravo“.

Norveška in Islandija

Skladno s prvo alineo člena 6 Schengenskega protokola je bil dne 18. maja 1999 podpisan Sporazum med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁶.

Člen 1 tega sporazuma določa, da se Norveška in Islandija pridružita k dejavnostim ES in EU na področjih, ki so zajeta v določbah, navedenih v Prilogah A (določbe schengenskega pravnega reda) in B (določbe pravnih aktov Evropske skupnosti, ki so nadomestile ustrezne določbe Schengenske konvencije ali določbe, sprejete na njeni podlagi) k temu sporazumu, in k njihovem nadaljnjemu razvoju.

Skladno s členom 2 Sporazuma Norveška in Islandija izvajata in uporabljata določbe vseh aktov ali ukrepe, sprejete v Evropski uniji, ki spreminjajo ali temeljijo na integriranem schengenskem pravnem redu (Priloga A, B).

Sedanji predlog temelji na schengenskem pravnem redu, opredeljenem v Prilogi A Sporazuma.

Zaradi tega je treba v „mešanem odboru“, določenem v členu 4 Sporazuma, proučiti možnost Norveške in Islandije, „da pojasnita težave, s katerimi se srečujeta ob izvajanju“ ukrepa in „da izrazita svoje stališče o vseh vprašanjih v zvezi z nadaljnjim razvojem predpisov, glede katerih imata pomisleke, ali o njihovem izvajanju“.

Švica

Glede Švice ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi slednje k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kar sodi v področje iz člena 4(1) Sklepa Sveta 2004/860/ES o podpisu in o začasni uporabi nekaterih določb tega sporazuma v imenu Evropske skupnosti.

Sporazum s Švico, podpisan 26. 10. 2004, predvideva začasno uporabo nekaterih določb s podpisom, še posebno sodelovanje Švice v mešanem odboru za razvoj schengenskega pravnega reda.

5.2 Posledice v zvezi z dvofaznim postopkom izvajanja aktov, ki temeljijo na schengenskem pravnem redu

Člen 3(1) Akta o pristopu 10 novih držav članic določa, da so določbe schengenskega pravnega reda, aktov, ki temeljijo na njem oziroma so z njim kako drugače povezani, našteje v prilogi iz tega člena, zavezujoče in se uporabljajo v novih državah članicah od dne pristopa. Določbe in akti, na katere navedena priloga ne napotuje, so zavezujoče za nove države članice od dne pristopa, vendar se v novih

---

⁶ UL L 176, 10.7.99, str. 35.

državah članicah uporabljajo šele na podlagi posebnega sklepa Sveta, ki se sprejme v skladu s členom 3(2) Akta o pristopu.

Schengenske določbe o zunanjih mejah so našteje v navedeni prilogi, zato so zavezujoče in se uporabljajo v novih državah članicah od dne pristopa⁷.

Schengenske določbe o notnem vizumu niso našteje v tej prilogi in se bodo zato v novih državah članicah, glede na to, da so zavezujoče od pristopa, uporabljale le na podlagi zgoraj navedenega sklepa Sveta⁸.

Zato se ta predlog le delno uporablja v novih državah članicah, še zlasti:

- Poglavlja I, II, IV in V se v celoti uporabljajo v novih državah članicah, razen členov 4(d) in 22;
- Poglavlje III (o „L“ vizumu) se bo uporabljalo v novih državah članicah le od datuma, ko bo Svet sprejel sklep iz člena 3(2) Akta o pristopu. To pomeni, da bodo dotlej nove države članice izdajale obmejnimi prebivalcem nacionalne vizume za obmejni promet skladno z njihovimi nacionalnimi postopki. Vendar pa se ti vizumi izdajajo v enotni obliki (vizumska nalepka), uvedeni z Uredbo Sveta št. 1683/95 (spremenjeni z Uredbo Sveta št. 334/2003), ker je navedena uredba vključena v prilogi iz člena 3(1) Akta o pristopu⁹.

---

⁷ Razen člena 5(1)(d) Schengenske konvencije v zvezi s preverjanjem v schengenskem informacijskem sistemu.

⁸ Z izjemo Prilog 1–3, 7, 8 in 15 Skupnih konzularnih navodil, ki so zavezujoče in se v novih državah članicah uporabljajo od dne pristopa.

⁹ V tej zvezi je treba opomniti, da črke, ki označujejo vrsto izdanega vizuma (,A', ,B', ,C', ,D' in – od začetka veljavnosti te uredbe – ,L'), niso del enotne oblike vizumov. Uporabo različnih črk za različne vrste vizumov določajo Skupna konzularna navodila (točka 1.7 dela VI) in zato to ne velja za nove države članice pred njihovim polnim izvajanjem schengenskega pravnega reda. Kljub temu pa lahko nove države članice, kot to počno za druge vrste vizumov, že uporabljajo črko „L“ za označbo vizumov, izdanih za obmejni promet na podlagi njihove nacionalne zakonodaje.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic ter spremembi Schengenske konvencije in Skupnih konzularnih navodil

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 62(2)(a) ter točk (ii) in (iv) člena 62(2)(b) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹⁰,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe¹¹,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potreba po oblikovanju pravil za obmejni promet za utrditev pravnega okvira Skupnosti glede zunanjih meja je bila poudarjena v Sporočilu Komisije „K integriranemu sistemu upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije“¹². Potrdil jo je Svet dne 13. junija 2002 z odobritvijo „Načrta upravljanja zunanjih meja držav članic Evropske unije“, ki ga je nato odobril Evropski svet v Sevilli 21. in 22. junija 2002.
- (2) V interesu razširjene Skupnosti je zagotoviti, da meje z njihovimi sosedami ne ovirajo trgovine, socialne in kulturne izmenjave ali regionalnega sodelovanja. Zaradi tega je treba razviti učinkovit sistem za obmejni promet.
- (3) Skupnost mora določiti pravila o merilih in pogojih, ki jih je treba izpolniti za olajšanje prehoda zunanjih kopenskih meja držav članic obmejnim prebivalcem za namene obmejnega prometa. Ta pravila morajo zagotoviti ravnotežje med olajšanjem prehoda meje dobrovernim obmejnim prebivalcem, ki imajo utemeljene razloge za pogosto prehajanje zunanje meje države članice, na eni strani in potrebo, da se prepreči nezakonito priseljevanje ter morebitno ogrožanje varnosti, ki ga predstavljajo kriminalne dejavnosti.
- (4) Za rešitev položaja tistih obmejnih prebivalcev, ki zahtevajo vizum na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o tretjih državah, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in tretjih državah, katerih državljani so

---

¹⁰ UL C [...], str. [...].

¹¹ UL C [...], str. [...].

¹² COM (2002)233 konč., 7.5.2002.

izvzeti iz vizumske obveznosti¹³, je treba uvesti poseben vizum za kratkoročno prebivanje za namene obmejnega prometa.

- (5) Skupnost mora določiti pravila o posebnih merilih in pogojih za izdajanje vizumov obmejnim prebivalcem za obmejni promet. Ta merila in pogoji morajo biti v skladu s pogoji za vstop, določenimi za obmejne prebivalce, ki prehajajo mejo v okviru obmejnega prometa.
- (6) Zaradi dvofaznega mehanizma izvajanja schengenskega pravnega reda, določenega v členu 3 Akta o pristopu iz leta 2003, so nove države članice dolžne izvajati schengenski režim zunanjih meja na vseh svojih mejah, vključno z mejami z drugimi državami članicami, dokler jim Svet ne dovoli v celoti izvajati schengenskega pravnega reda in tako odpraviti kontrole na njihovih skupnih mejah z drugimi državami članicami. Razlogi za vzpostavitev režima obmejnega prometa na kopenskih mejah med državami članicami in tretjimi državami v celoti opravičujejo uporabo istega režima na skupnih kopenskih mejah med državami članicami do odprave kontrol na teh mejah.
- (7) Določitev pravil za obmejni promet na ravni Skupnosti ne sme vplivati na pravico do prostega gibanja, ki jo imajo državljani Unije in člani njihovih družin ter državljani tretjih držav in njihovi družinski člani, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter temi državami na drugi strani enako pravico do prostega gibanja kot državljani Unije. Vendar pa bi bilo treba tam, kjer olajšanje prehoda meje, ki je z režimom obmejnega prometa podeljeno obmejnim prebivalcem, vključuje manj sistematično kontrolo, takšno olajšanje samodejno razširiti na državljane Unije in tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja in živijo na obmejnem območju.
- (8) Za izvajanje režima obmejnega prometa je treba državam članicam dovoliti, da po potrebi ohranijo ali sklenejo dvostranske sporazume s sosednjimi tretjimi državami, pod pogojem, da izpolnjujejo pravila, določena v tej uredbi. Države članice se lahko tudi med seboj pogajajo o režimih obmejnega prometa na kopenskih mejah, kjer se uporablja schengenski režim zunanjih meja, če izpolnjujejo pravila, določena v tej uredbi.
- (9) Ta uredba ne vpliva na posebne režime, ki se uporabljajo v Ceuti in Melilli, kot je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v Sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985¹⁴.
- (10) Kazni, predpisane v nacionalni zakonodaji, morajo države članice uporabiti zoper obmejne prebivalce v primeru zlorabe režima obmejnega prometa, uvedenega s to uredbo.
- (11) Komisija mora Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o uporabi te uredbe skupaj s, kadar je to potrebno, predlogi pravnih aktov.

---

¹³ UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 453/2003 (UL L 69, 13.3.2003, str. 10).

¹⁴ UL L 239, 22.9.2000, str. 69.

- (12) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (13) Ker cilji potrebnega ukrepanja, in sicer določitev pravil o merilih in pogojih za vzpostavitev režima obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic, neposredno vplivajo na pravni red Skupnosti glede zunanjih meja in jih države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, jih pa glede na obseg in učinke ukrepov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, opredeljenim v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne posega dlje, kakor je potrebno za doseganje teh ciljev.
- (14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe in ta zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja. Glede na to, da ta uredba temelji na schengenskem pravnem redu po določbah naslova IV tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se mora Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po tem, ko Svet sprejme to uredbo, odločiti, ali jo bo prenesla v svojo nacionalno zakonodajo.
- (15) Kar zadeva Islandijo in Norveško, ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁵, kar sodi v področje iz člena 1(B) Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo tega sporazuma¹⁶.
- (16) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerega Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda¹⁷. Združeno kraljestvo zato ne sodeluje pri njenem sprejetju in uredba zanj ni zavezujoča in se ne uporablja.
- (17) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri izvajanju katerega Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda¹⁸. Irska zato ne sodeluje pri njenem sprejetju in uredba zanjo ni zavezujoča in se ne uporablja.
- (18) Glede Švice ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi slednje k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kar sodi v področje iz člena 4(1) Sklepa Sveta 2004/860/ES o podpisu in o začasni uporabi nekaterih določbe tega sporazuma v imenu Evropske skupnosti¹⁹.

---

¹⁵ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

¹⁶ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

¹⁷ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

¹⁸ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

¹⁹ UL L 370, 17.12.2004, str. 78.

- (19) Člena 4(d) in 22 ter poglavje III te uredbe predstavljajo določbe, ki temeljijo na schengenskem pravnem redu oziroma so z njim kako drugače povezane v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet

1. S to uredbo se vzpostavlja režim obmejnega prometa na zunanjih kopenskih mejah držav članic in v ta namen uvaja poseben vizum („L“), ki se izda obmejnim prebivalcem, ki potrebujejo vizum na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001.
2. Ta uredba pooblašča države članice, da sklenejo ali ohranijo dvostranske sporazume s sosednjimi državami za izvajanje s tem ustanovljenega režima obmejnega prometa.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba ne vpliva na določbe zakonodaje Skupnosti in nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo za državljane tretjih držav v zvezi z:
  - (a) dolgoročnim prebivanjem;
  - (b) dostopom do gospodarske dejavnosti in njenim izvajanjem;
  - (c) carinami in obdavčevanjem.

Člen 3

Opredelitve

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „zunanja kopenska meja“ pomeni:
  - (i) skupno kopensko mejo med državo članico in sosednjo tretjo državo;
  - (ii) skupno kopensko mejo med državo članico, ki polno izvaja schengenski pravni red, in državo članico, ki je dolžna izvajati ta pravni red v celoti skladno s svojim Aktom o pristopu, za katero pa Sklep Sveta o pooblastilu za polno izvajanje tega pravnega reda ni začel veljati;
  - (iii) skupno kopensko mejo med dvema državama članicama, ki sta dolžni polno izvajati schengenski pravni red skladno s svojima Aktoma o pristopu, za kateri

pa Sklep Sveta o pooblastilu za polno izvajanje tega pravnega reda ni začel veljati;

- (b) „obmejno območje“ pomeni območje, ki se ne razteza več kot 30 kilometrov zračne črte od meje. V tem območju lahko zadevne države podrobneje določijo lokalne upravne okraje, ki se štejejo kot del obmejnega območja. Če se del takšnega okraja nahaja več kot 30 kilometrov, vendar ne več kot 35 kilometrov od mejne črte, se ne glede na to šteje kot del obmejnega območja;
- (c) „obmejni promet“ pomeni redno prehajanje zunanje kopenske meje države članice s strani obmejnih prebivalcev z namenom ostati na obmejnem območju te države članice za obdobje, ki ne presega rokov, določenih v tej uredbi;
- (d) „državljeni tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja“ pomeni:
  - (i) državljane tretjih držav, ki so člani družine državljana Unije, ki izvajajo svojo pravico do prostega gibanja, na katero se nanaša Direktiva 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004²⁰;
  - (ii) državljane tretjih držav in njihove družinske člane ne glede na državljanstvo, ki imajo na podlagi sporazumov med Skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter temi državami na drugi strani pravico do prostega gibanja, enako pravici državljanov Unije.
- (e) „obmejni prebivalec“ pomeni državljan tretje države, ki najmanj eno leto zakonito prebiva na obmejnem območju države, ki je sosednja državi članici, z izjemo kategorij, zajetih v točki (d);
- (f) „vizum“ pomeni:
  - za države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, vizum iz člena 8;
  - za države članice, ki ne izvajajo polno schengenskega pravnega reda, nacionalni vizum za kratkoročno prebivanje, izdan po nacionalnih postopkih.
- (g) „schengenski pravni red“ pomeni pravni red, kot je opredeljen v Prilogi A k Sklepu Sveta 435/1999/ES²¹;
- (h) „Schengenska konvencija“ pomeni Konvencijo o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985.

---

²⁰ UL L 158, 30.4.2004, str. 77.

²¹ UL L 176, 10.7.1999, str. 1.

Poglavje II

Režim obmejnega prometa

Člen 4 *Pogoji za vstop*

Z odstopanjem od člena 5(1) Schengenske konvencije lahko obmejni prebivalci prehajajo zunanjo kopensko mejo sosednje države članice v okviru obmejnega prometa, če:

- (a) imajo veljavno listino ali listine za prehod meje, kakor je navedeno v členu 5;
- (b) imajo vizum, če je potreben;
- (c) na zahtevo pokažejo dokument, ki dokazuje njihov status obmejnega prebivalca, obstoj utemeljenih razlogov za pogosto prehajanje meje v okviru obmejnega prometa, kot so družinske vezi, družbeni, kulturni ali gospodarski motivi, kot tudi, če posedujejo zadostna sredstva za preživljanje glede na namen njihovega prebivanja;
- (d) niso osebe, za katere je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v schengenskem informacijskem sistemu (SIS);
- (e) ne pomenijo nevarnosti za javni red, državno varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose katere koli države članice.

Člen 5 *Listine*

Listine, ki obmejnemu prebivalcu dovoljujejo prehod zunanje kopenske meje sosednje države članice v okviru obmejnega prometa, so:

- (a) za obmejne prebivalce, ki potrebujejo vizum na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001, potni list ali druga veljavna listina, ki jim dovoljuje prehod zunanje kopenske meje, kot je opredeljeno v členu 17(3)(a) Schengenske konvencije;
- (b) za obmejne prebivalce, ki ne potrebujejo vizuma na podlagi Uredbe št. 539/2001:
  - (i) listine iz točke (a) ali;
  - (ii) posebna dovolilnica za prehod meje, ki jo izda država stalnega prebivališča in sopolpišejo pristojni organi države članice, katere meja se prehaja.

Člen 6 *Prebivanje na obmejnem območju*

Za namene te uredbe lahko obmejni prebivalci ostanejo na obmejnem območju sosednje države članice do sedem zaporednih dni. Skupno trajanje njihovih zaporednih obiskov v tej državi članici ne presega treh mesecev v obdobju pol leta.

V izjemnih okoliščinah je mogoče roke podaljšati.

Člen 7
Vstopni in izstopni žigi

Države članice lahko odstopijo od obveznosti odtisa vstopnih in izstopnih žigov v potne listine obmejnih prebivalcev, ki prehajajo zunanjo kopensko mejo v okviru obmejnega prometa, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) imetnik potne listine ne potrebuje vizuma na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001;
- b) upoštevanje rokov, določenih v členu 6, je zagotovljeno z drugimi sredstvi, opredeljenimi v dvostranskih sporazumih iz členov 14 in 16.

Poglavje III
Vizumi za obmejni promet

Člen 8
Vizumi za obmejni promet

1. Uvede se poseben vizum, ki se izda obmejnim prebivalcem za obmejni promet.
2. Ozemeljska veljavnost vizumov iz odstavka 1, izdanih obmejnim prebivalcem, ki potrebujejo vizum na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001, se omeji na obmejno območje države članice, ki jih izdaja.
2. Vizum iz odstavka 1 daje imetniku pravico do večkratnega prehoda zunanje kopenske meje države članice izdajateljice in pravico ostati na obmejnem območju te države članice do sedem zaporednih dni.

Skupno trajanje zaporednih obiskov v tej državi članici ne presega treh mesecev v obdobju pol leta.

Člen 9
Oblika vizuma

Vizumi iz člena 8 se izdajo v enotni obliki (nalepka) v skladu s pravili in podrobnejšimi opisi v Uredbi Sveta št. 1683/95²² o enotni obliki za vizume. Enotna oblika, izdana v ta namen, vsebuje posebno črkovno oznako „L“ pod naslovom 11 („vrsta vizuma“).

---

²² UL L 164, 14.7.1995, str. 1.

Člen 10
Pogoji izdaje

1. Vizumi iz člena 8 se smejo izdati obmejnim prebivalcem, ki:
  - (a) imajo veljavno listino, ki jim dovoljuje prehod zunanje kopenske meje, kot je opredeljeno v členu 17(3)(a) Schengenske konvencije;
  - (b) na zahtevo pokažejo dokument, ki dokazuje njihov status obmejnega prebivalca, obstoj utemeljenih razlogov za pogosto prehajanje meje v okviru obmejnega prometa, kot so družinske vezi, družbeni, kulturni ali gospodarski motivi, kot tudi, če posedujejo zadostna sredstva za preživljanje glede na namen njihovega prebivanja;
  - (c) niso osebe, za katere je bil razpisan ukrep zavrnitve vstopa v SIS;
  - (d) ne pomenijo nevarnosti za javni red, državno varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose katere koli države članice.
2. Vizumi iz člena 8 se ne izdajajo na meji.

Člen 11
Veljavnost

Vizumi iz člena 8 veljajo za dobo najmanj enega in največ pet let.

Člen 12
Upravni stroški

1. Takse, ki ustrezajo upravnim stroškom obdelave vloge za izdajo vizumov iz člena 8, so enake taksam za obdelavo vlog za vizume za kratkoročne večkratne vstope z enako veljavnostjo.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice znižajo ali odstopijo od taks, ki ustrezajo upravnim stroškom obdelave vloge za izdajo vizumov iz člena 8.

Člen 13
Razmerje do Skupnih konzularnih navodil

Kolikor ta uredba ne določa drugače in brez poseganja v člen 22 urejajo pogoje in postopke za izdajo vizumov iz člena 8 Skupna konzularna navodila²³.

---

²³ UL C 310, 19.12.2003, str. 1.

Poglavje IV

Izvajanje režima obmejnega prometa

Člen 14

Sporazumi med državami članicami in tretjimi državami

1. Za namene izvajanja režima obmejnega prometa smejo države članice skleniti sporazume s sosednjimi tretjimi državami v skladu s pravili, določenimi v tej uredbi.

Države članice lahko tudi ohranijo obstoječe sporazume s sosednjimi tretjimi državami o obmejnem prometu. Kolikor ti sporazumi niso združljivi s to uredbo, zadevne države članice spremenijo sporazume tako, da odpravijo ugotovljeno nezdržljivost.

2. Države članice se posvetujejo s Komisijo o združljivosti sporazuma s to uredbo, preden s sosednjimi tretjimi državami sklenejo ali spremenijo kakršen koli sporazum o obmejnem prometu.

Če Komisija meni, da je sporazum nezdržljiv s to uredbo, obvesti zadevno državo članico in od nje zahteva, da spremeni sporazum tako, da se odpravi ugotovljena nezdržljivost.

3. Države članice pošljejo Komisiji izvod sporazumov iz odstavka 1 ter vsako odpoved ali spremembe teh sporazumov.

Člen 15

Vzajemnost

V sporazumih s sosednjimi tretjimi državami države članice zagotovijo, da tretja država zagotavlja enakopravno obravnavanje državljanov Unije in državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na obmejnem območju države članice in želijo potovati na obmejno območje sosednje tretje države.

Člen 16

Sporazumi med državami članicami

1. Države članice iz točk (ii) in (iii) člena 3(a) lahko sklepajo sporazume o obmejnem prometu med seboj v skladu s pravili, določenimi v tej uredbi.
2. Države članice iz odstavka 1 smejo do začetka veljavnosti Sklepa Sveta o dovolitvi odprave kontrol na njihovih skupnih mejah ohraniti obstoječe medsebojne sporazume o obmejnem prometu. Kolikor ti sporazumi niso združljivi s to uredbo, zadevne države članice spremenijo sporazume tako, da se odpravi ugotovljena nezdržljivost.
3. Države članice pošljejo Komisiji izvod sporazumov iz odstavkov 1 in 2 ter vsako odpoved ali spremembe teh sporazumov.

Člen 17

Olajšave za prehod meje

1. Sporazumi iz členov 14 in 16 lahko vsebujejo določbe za olajšanje prehoda meje, pri čemer države članice:
  - (a) odprejo posebne mejne prehode le za obmejne prebivalce;
  - (b) rezervirajo posebne pasove za obmejne prebivalce na navadnih mejnih prehodih;
  - (c) kadar obstaja zahteva posebne narave, ob upoštevanju lokalnih okoliščin dovolijo obmejnemu prebivalcu, ki ne potrebuje vizuma na podlagi Uredbe (ES) št. 539/2001, prehod njihove meje na drugih mestih, kot so dovoljeni mejni prehodi, in izven določenega časa.
2. Kadar se država članica odloči olajšati prehod meje obmejnemu prebivalcu v skladu z odstavkom 1, se takšna olajšava samodejno razširi na vsakega državljanu Unije ter na državljane tretjih držav, ki uživajo pravico Skupnosti do prostega gibanja, vključno s tistimi, ki potrebujejo vizum, ter prebivajo na obmejnem območju.
3. Z odstopanjem od člena 6 Schengenske konvencije so osebe, ki jih mejni stražnik pozna zaradi pogostega prehajanja meje, na mejnih prehodih iz točke (a) odstavka 1 in pasovih iz odstavka 1 podvržene le naključnim kontrolam.

Poglavje V Končne določbe

Člen 18

Ceuta in Melilla

Določbe te uredbe ne vplivajo na posebna pravila, ki se uporabljajo za mesti Ceuta in Melilla, kot je opredeljeno v Izjavi Kraljevine Španije o mestih Ceuta in Melilla v Sklepni listini k Sporazumu o pristopu Kraljevine Španije h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985²⁴.

Člen 19

Kazni

1. Države članice zagotovijo, da se vsaka zloraba režima obmejnega prometa, uvedenega s to uredbo in izvajanega z dvostranskimi sporazumi iz členov 14 in 16, kaznuje v skladu z nacionalno zakonodajo.

---

²⁴ UL L 239, 22.9.2000, str. 69.

Predpisane kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračalne ter vključujejo možnost razveljavitve in odprave posebnih dovolilnic za prehod meje iz točke (b) člena 5 ter vizumov, izdanih za obmejni promet.

2. Države članice vodijo evidenco za vse osebe, ki se kaznujejo v skladu z odstavkom 1. Ta informacija se v roku šestih mesecev posreduje drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 20 *Poročilo o izvajanju režima*

Najpozneje dve leti po začetku veljavnosti te uredbe Komisija posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o delovanju in izvajanju režima obmejnega prometa, uvedenega z dvostranskimi sporazumi, sklenjenimi na podlagi te uredbe in v skladu z njo, ki ga po potrebi spremljajo ustrezni predlogi za sprejetje pravnih aktov.

Člen 21 *Sprememba Schengenske konvencije*

Člen 136(3) Schengenske konvencije se nadomesti:

„3. Odstavek 2 se ne uporablja za sporazume o obmejnem prometu, za katere se uporabljajo določbe člena 14 [Uredbe št. ... *te uredbe*].“

Člen 22 *Sprememba Skupnih konzularnih navodil*

Skupna konzularna navodila se spremenijo:

- 1) V točki 2 dela I se vstavi naslednja točka 2.3a:

„2.3a Vizumi za obmejni promet

V primeru državljanov tretjih držav, ki morajo pogosto prehajati mejo sosednje države članice v okviru obmejnega prometa, kot določa Uredba (ES) št. [...]*, se sme izdati vizum z ozemeljsko omejeno veljavnostjo na obmejno območje države članice izdajateljice. Ta vizum daje imetniku pravico do večkratnega prehoda meje države članice, ki ga je izdala, pod pogojem, da skupno trajanje zaporednih bivanj na obmejnem območju te države članice ne presega treh mesecev v katerem koli obdobju pol leta.

V skladu z [Uredbo (ES) št....*to uredba*] ima ta vizum veljavnost od najmanj enega do največ pet let.

Vizumi, izdani za obmejni promet, se ne smejo izdajati na meji.

---

* UL L ....“

- 2) V točki 1.4 dela V se doda naslednja alineja:
- „Dokumenti, ki se lahko zahtevajo za izdajo „L“ vizuma:
    - dokazilo o prebivališču na obmejnem območju;
    - katerikoli dokument, ki opravičuje potrebo po pogostem prehajanju meje v okviru obmejnega prometa, kot so potrdila ali spričevala, ki dokazujejo družinske vezi, dokumenti, ki dokazujejo lastništvo nad premoženjem čez mejo itd.“
- 3) V točki 1.1 dela VI se zadnja alineja nadomesti z naslednjim: „ozemeljska veljavnost vizuma ne more biti omejena le na del ozemlja [*države članice*], razen v primeru vizumov vrste „L“, izdanih za obmejni promet“;
- 4) Točki 1.7 dela VI (,naslov' VRSTA VIZUMA) se spremeni:
- prvi odstavek se nadomesti:

„Da bi organi mejne kontrole lahko hitreje ugotovili, za katero vrsto vizuma gre, je v tem polju vrsta vizuma navedena s črkami A, B, C, D in L.“;
  - za alineo „D+C [...]“ se doda naslednja alineja:

„L: vizum, ki se izda za obmejni promet“
- 5) v točki 4 dela VII se doda naslednji odstavek:
- „Takse, ki se zaračunajo ustrezno upravnim stroškom za izdane vizume za obmejni promet, se lahko znižajo ali opustijo skladno z [Uredbo (ES) št....to uredbo].“

Člen 23

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju,

Predsednik
Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

ANNEX
COMMENTARY ON THE ARTICLES

Article 1

This Article specifies the purpose of the Regulation, which is to establish a local border traffic regime at the external land borders of the Member States, and to authorise them to conclude or maintain bilateral agreements with neighbouring countries for that purpose.

In order to take into account the situation of those third countries subject to a visa obligation, a specific “L” visa is also established.

Article 2

This Article specifies that the Regulation does not aim at regulating and thus does not affect provisions regulating long-term stays, the exercise of an economic activity, and those related to customs and taxation matters.

Article 3

This Article defines the terms used in the proposal.

- (a) The scope of the definition of ‘external land borders’ has already been explained under point 2 of the Explanatory Memorandum. This excludes the borders with those Member States who are not fully implementing, nor bound to implement in full, the Schengen acquis (i.e., the United Kingdom and Ireland).
- (b) The maximum width of the border area (30 and, in justified cases, 35 kilometres) is the result of the discussions had within the Council on this issue, when examining the 2003 proposals.
- (c) There is as yet no definition of ‘local border traffic’. This definition is therefore derived from existing practice (i.e., bilateral agreements). Two elements seem essential to define ‘local border traffic’: the residence in the border area and the regular crossing of the border in order to stay, for a limited period, in the border area of the neighbouring country.
- (d) This point defines those third country nationals enjoying the Community right to free movement, i.e.:
  - members of the family of Union citizens in those cases falling under the scope of Directive 2004/38/EC;
  - third country nationals, as well as members of their families, of those third countries which have concluded an agreement with the Community and its Member States on the right to free movement (currently, EEA countries and Switzerland).
- (e) Two conditions are established in order to be considered as ‘border resident’: the actual residence in the border area, as defined above under (b), and a

minimum residence period of one year in that area. It shall be noted that this definition does not cover EU citizens and third-country nationals enjoying the Community right to free movement, as defined under point (d) (the reasons are given in point 2 of the Explanatory Memorandum).

- (f) As regards the definition of ‘visa’, a distinction has been made between the Member States fully implementing the Schengen acquis (and thus issuing the uniform visa) and those not fully implementing the Schengen acquis. This distinction has been made because the latter do not apply the Schengen provisions on the uniform visa (including the Common Consular Instructions) and thus cannot issue the “L” visa until the date when the Council authorises them to fully implement the Schengen acquis.
- (g) This point clarifies the scope of the “Schengen acquis”.
- (h) This point specifies what is meant by “Schengen Convention”.

Article 4

The conditions listed in this Article for the entry of border residents are, to a great extent, those provided by Article 5(1) of the Schengen Implementing Convention (SIC). The differences concern the following elements:

- the documents valid for crossing the border (see below the commentary on Article 5);
- the need to prove, if necessary, the residence in the border area and the reasons for the frequent crossing of the border on grounds of local border traffic. The assessment of means of subsistence shall be linked to the purpose of stay.

It shall be noted that the reference to “threat to public health” has been introduced in order to ensure consistency with the proposal for a Council Regulation establishing a Community Code on the rules governing the movement of persons across borders (COM(2004)391 of 26.5.2004).

Article 5

Documents valid to cross the external land border of a Member State by a third country national are, generally speaking, a passport or an equivalent international travel document. In the framework of local border traffic, it is proposed to facilitate border crossing to *bona fide* border residents not requiring a visa by allowing them to cross the external land borders also on the basis of a specific border crossing permit, issued by the State of residence and countersigned by the competent authorities of the Member State whose border is crossed.

Article 6

The maximum duration of stay in the border area of a Member State for the purpose of local border traffic is fixed at seven consecutive days; this figure is inspired by the current practice (bilateral agreements). The maximum duration of the stay in the border area cannot exceed the general time-limit for a short stay, which is three months within any half-year period.

An extension of the above time-limits can be granted only in exceptional cases, such as for humanitarian reasons, illness, accidents etc.

Article 7

This Article derogates from the general obligation of affixing an entry and exit stamp on the travel documents of third country nationals. However, such derogation is only possible for border residents not subject to the visa obligation and provided that Member States are able to ensure by any other means (e.g., through electronic registers) the respect of time limits.

Article 8

This Article establishes the specific visa to be issued to border residents for the purpose of local border traffic (“L” visa) and defines its characteristics.

Article 9

The “L” visa will be issued in the same format (visa sticker) than other uniform visas, as laid down by Regulation No 1683/95 (as last amended by Regulation No 334/2002).

Article 10

The conditions for issuing the “L” visa are equivalent to the general entry conditions as laid down in Article 4 of this Regulation.

It is also specified that “L” visas cannot be issued at the border.

Article 11

This Article specifies the minimum and maximum validity of the “L” visa.

Article 12

This Article provides for the possibility of reducing or waiving the fees related to the issuing of the “L” visa.

Article 13

The provisions of the Common Consular Instructions shall apply to the issuing of the “L” visa, except for those aspects which are regulated differently in the present Regulation.

Article 14

This Article authorises Member States to maintain or conclude agreements with neighbouring third countries on local border traffic, provided that such agreements are compatible with the rules set out in the present Regulation. At the same time, Member States shall eliminate any incompatibility between existing agreements and the rules set in this Regulation.

In order to assess their compatibility with the present Regulation, such agreements, as well as their modification or denunciation, have to be transmitted to the Commission.

Article 15

The establishment of a local border traffic regime with a neighbouring third country aims at facilitating the crossing of the external land border of a Member State for *bona fide* third country nationals resident in the border area of that neighbouring country. This Article requests Member States to ensure that, at least, an equivalent treatment is reserved to both citizens of the Union and third country nationals, lawfully resident in their border areas, wishing to cross the border and stay in the border area of the neighbouring third country.

Article 16

A regime of local border traffic may also be established at the “temporary external borders” between Member States. The latter are therefore authorised to conclude bilateral agreements between them, provided that they are in compliance with this Regulation.

Article 17

This Article reflects, to a great extent, existing practices. In order to facilitate border crossing to border residents, Member States may, in their bilateral agreements implementing this Regulation, provide for the possibility of:

- (a) setting up specific border crossing points open solely for border residents;
- (b) reserving specific lanes to border residents;
- (c) authorising border residents not subject to the visa obligation to cross the border outside authorised border crossing points and hours, but only where circumstances justify it (for instance, in case of a village situated across the border). It shall be noted that this possibility is already envisaged both in Article 3(1) of the Schengen Implementing Convention and in point 1.3, Part I, of the Common Manual.

The second paragraph automatically extends the above facilitation, whenever granted, to Union citizens residing in the border area, as well as to third country nationals enjoying the Community right to free movement. This provision is needed since they are otherwise excluded from the scope of this Regulation because they already enjoy, under Community law, specific rights related to free movement which, generally speaking, go beyond what is foreseen in the present proposal (for instance, as regards time-limits for stay, or entry conditions).

The third paragraph provides for a less systematic check to be carried out at the border crossing points and at the lanes reserved to border residents. This is justified by the fact that most of the persons crossing the border at those border crossing points/lanes are well known to the border guard, due to the fact that they cross that very same border crossing point every day or, in any case, very frequently. Thus,

such persons do not need to be checked every time they cross the border. A similar provision is also contained in the Common Manual (see point 1.3.5.3 of part II).

Article 18

This Article specifies that the border crossing regime currently applied in the Spanish towns of Ceuta and Mellilla is not affected by the present Regulation.

Article 19

This Article obliges Member States to impose penalties against any misuse of the local border traffic regime, as well as to keep record of persons sanctioned. Such information, to be transmitted to the other Member States and to the Commission, will be important in order to monitor the implementation of the regime (Article 20).

Article 20

After two years from the entry into force of this Regulation, an assessment of the implementation of the regime will be made by the Commission, which will have to report on it to the EP and the Council and, if necessary, propose the appropriate legislative adaptations.

Article 21

Article 136, paragraph 3 of the Schengen Implementing Convention – related to the information to be provided to other Member States when concluding bilateral agreements on local border traffic - is replaced by the provisions of Article 14 of this Regulation.

Article 22

This Article amends the Common Consular Instructions in order to introduce the new type of visa (“L”) and specify its characteristics.

Article 23

Standard provision.